

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Ing. M. L.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o „napadení volebního výsledku EP 2014 v ČR“,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel označil podání doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 6. 2014 jako „Napadení volebního výsledku EP 2014 v ČR“.

Ne zcela sourodým a srozumitelným obsahem podání se zdá být především polemika s výkonem spravedlnosti v souvislosti s řízením navrhovatele před obecnými soudy a nespokojenost se způsobem výkonu funkce ministra spravedlnosti v předmětné době JUDr. Jiřím Pospíšilem.

Jistý vztah k volbám do Evropského parlamentu konaným ve dnech 23. a 24. 5. 2014 lze nalézt snad pouze v těchto částech návrhu: „*Napadám volebním výsledkem do Evropského parlamentu na úkor nesrovnalosti osvědčené dle podložených nezvratných a přímých důkazů v mé kauze, ve které je – ministr spravedlnosti Judr. Jiří Pospíšil podezřelý ze zneužívání svého postavení dané právní analýzy dle dopisu Ministerstva spravedlnosti ČR.*“; dále „*Moje volební napadení se týkalo krizového řízení a řešení kritických situací až na poslední vymoženosti na těchto úsecích dle skutečného významu slova, že je to v zájmu státu České republiky než je z nevyložené poškozované osoby na základě úmyslného nedbání státu provést nápravy soudního řízení a stáhnutí pachatelů osvědčené přímé nezvratné důkazy propojováním privilegované mocní osoby neunikají do ruky Evropských západních bulvárních deníků.*“; a konečně „*Zvolení demokratické volby do Evropského parlamentu za stranu TOP 09 Judr. Jiří Pospíšil z mé kauzy je podezřelý ze zneužití postavení kvůli nečinnosti z daného právního pravomocného způsobilostního rozhodnutí v ustanovení spravedlivého procesu v diskutovaném případě.*“.

Nejvyšší správní soud neshledal návrh způsobilým k věcnému projednání.

Podle § 57 odst. 1 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Navrhovatel může podat návrh na neplatnost volby kandidáta, má-li za to, že byla porušena ustanovení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení).

Podání navrhovatele přes svůj název a shora citované pasáže neobsahovalo žádná skutková ani právní tvrzení, z nichž by bylo možné dovodit, že se jedná o návrh ve smyslu § 57 odst. 1, 2 volebního zákona. S ohledem na skutečnost, že se pochybnosti navrhovatele (nakolik byly z nepřilíh jasného návrhu seznatelné) zjevně míjely s dispozicí § 57 odst. 2 volebního zákona, nebylo na místě postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a vyzývat navrhovatele k odstranění vad podání. To totiž svým obsahem návrhem ve smyslu § 57 odst. 2 volebního zákona vůbec nebylo.

Návrh nebylo možné ani jinak podřadit pravomoci správních soudů ve smyslu § 4 s. ř. s. Zároveň z něj nebylo možné jakkoliv seznat, že by se jednalo o podání, o němž má jednat a rozhodnout jiný orgán či soud a že by bylo namíste postupovat např. podle § 46 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto podání navrhovatele bez dalšího odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu